

Η συγκομιδή της ελιάς στην Παλαιστίνη: Μια πράξη αλληλεγγύης απέναντι στη βία και τον εκτοπισμό.

«Όταν οι ελιές χρειάζονται ανθρώπους»

Η καλλιέργεια της ελιάς αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της ζωής, της παράδοσης και της οικονομίας των Παλαιστινίων. Με περισσότερα από 10 εκατομμύρια ελαιόδεντρα στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη, η ελαιοπαραγωγή είναι ζωτικής σημασίας για τουλάχιστον 100.000 οικογένειες, αποτελώντας βασική πηγή εισοδήματος και σύμβολο της ιστορικής σύνδεσής τους με τη γη.

Ωστόσο, οι Παλαιστίνιοι αγρότες αντιμετωπίζουν εδώ και δεκαετίες κατασχέσεις γης, επιθέσεις από Ισραηλινούς εποίκους και περιορισμούς στην πρόσβαση στους ελαιώνες τους. Από το 1967 έχουν ξεριζωθεί περίπου 800.000 ελαιόδεντρα, ενώ δεκάδες χιλιάδες άλλα έχουν καταστραφεί ή εγκαταλειφθεί εξαιτίας του φόβου επιθέσεων. Μόνο κατά τη συγκομιδή του 2023, καταστράφηκαν περισσότερα από 278.000 δέντρα, με τις οικονομικές απώλειες για τους αγρότες να υπολογίζονται σε 10 εκατομμύρια δολάρια. Το 2024, άλλα 3.100 δέντρα κάηκαν ή κόπηκαν.

Η κατάσταση επιδεινώνεται από τη γενικότερη οικονομική ασφυξία στη Δυτική Όχθη. Η παρακράτηση από το Ισραήλ μέρους των φορολογικών εσόδων που εισπράττει για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής περιορίζει τη δυνατότητά της να χρηματοδοτεί βασικές κοινωνικές υπηρεσίες, ενώ οι περιορισμοί στην επιχειρηματική δραστηριότητα και στις εξαγωγές επιβαρύνουν την οικονομία. Με την ανεργία σε εξαιρετικά υψηλά επίπεδα, η γεωργία και ιδιαίτερα η ελαιοπαραγωγή αποκτούν ακόμη μεγαλύτερη σημασία για την επιβίωση των παλαιστινιακών οικογενειών.

Η διεθνής εκστρατεία Olive Harvest

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες πραγματοποιείται κάθε Οκτώβριο και Νοέμβριο η διεθνής εκστρατεία Olive Harvest, μέσω της οποίας εθελοντές από διάφορες χώρες συνεργάζονται με Παλαιστίνιους αγρότες κατά τη συγκομιδή της ελιάς.

Η εκστρατεία ανταποκρίνεται στις ανάγκες που εκφράζουν οι ίδιες οι παλαιστινιακές κοινότητες,

ιδιαίτερα στην Περιοχή C της Δυτικής Όχθης, όπου η βία των εποίκων και ο κίνδυνος αναγκαστικού εκτοπισμού είναι ιδιαίτερα έντονοι.

Οι εθελοντές συμμετέχουν στο λιομάζωμα, προσφέροντας παράλληλα μια ειρηνική, μη βίαιη διεθνή προστατευτική παρουσία, λειτουργώντας ως ανθρώπινη «ασπίδα» απέναντι σε πιθανές επιθέσεις. Καταγράφουν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στηρίζουν τις καθημερινές δραστηριότητες των κατοίκων και ενισχύουν το ηθικό και την ανθεκτικότητά τους. Η παρουσία τους αποτελεί έμπρακτη αλληλεγγύη στον αγώνα των Παλαιστινίων για την προστασία της γης, την επισιτιστική κυριαρχία και την αυτοδιάθεση.

Οκτώβριος 2025: Η προσωπική μου εμπειρία

Στις αρχές Οκτωβρίου 2025, εθελοντές από οκτώ χώρες, μεταξύ των οποίων κι εγώ, φτάσαμε στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη για να συμμετάσχουμε στη συγκομιδή της ελιάς.

Σκοπός μας ήταν να βοηθήσουμε τους αγρότες, να προσφέρουμε μια ειρηνική διεθνή προστατευτική παρουσία και να καταγράψουμε ενδεχόμενες παραβιάσεις σε περιοχές που απειλούνται από τη βία των Ισραηλινών εποίκων και την κατάσχεση γης.

Όμως, η ειρηνική αυτή δραστηριότητα είχε μια απροσδόκητη και βίαιη κατάληξη.

Ο ελαιώνας μίας παλαιστινιακής οικογένειας, στον οποίο βρισκόμασταν για να βοηθήσουμε στη συγκομιδή, κηρύχθηκε με συνοπτικές διαδικασίες κλειστή στρατιωτική ζώνη. Ακολούθησε επέμβαση των ισραηλινών δυνάμεων ασφαλείας, αστυνομικών και στρατιωτών, οι οποίοι συνέλαβαν όλους τους διεθνείς εθελοντές.

Στη συνέχεια απελαθήκαμε, αντιμετωπιζόμενοι ως «επικίνδυνοι τρομοκράτες» και εχθροί του Ισραήλ, παρότι η παρουσία μας είχε αποκλειστικά ειρηνικό και ανθρωπιστικό χαρακτήρα.

Η εμπειρία αυτή μας έφερε αντιμέτωπους με τις συνθήκες μέσα στις οποίες καλούνται να ζήσουν και να εργαστούν οι Παλαιστίνιοι αγρότες. Μια δραστηριότητα τόσο απλή όσο το μάζεμα της ελιάς μετατράπηκε σε πεδίο στρατιωτικής επέμβασης, συλλήψεων και εκφοβισμού.

Σχεδόν έναν χρόνο μετά

Σχεδόν έναν χρόνο μετά, η βία των Ισραηλινών εποίκων στη Δυτική Όχθη εξακολουθεί να απειλεί τις παλαιστινιακές κοινότητες, ιδιαίτερα στην Περιοχή C. Οι επιθέσεις εναντίον αγροτών, οι

καταστροφές καλλιεργειών και οι κατασχέσεις γης δεν πλήττουν μόνο την οικονομική επιβίωση των κατοίκων, αλλά και τη δυνατότητά τους να παραμείνουν στον τόπο τους.

Η επέκταση των ισραηλινών εποίκισμών και ο αυξανόμενος έλεγχος επί των κατεχόμενων εδαφών εντείνουν τον κίνδυνο εκτοπισμού ολόκληρων αγροτικών και κτηνοτροφικών κοινοτήτων.

Την ίδια στιγμή που η διεθνής προσοχή παραμένει στραμμένη στις εξελίξεις στη Γάζα, στη γειτονική Δυτική Όχθη οι Παλαιστίνιοι συνεχίζουν να αντιμετωπίζουν επιθέσεις, επιδρομές και περιορισμούς στην καθημερινή τους ζωή.

Συμπερασματικά

Η προσωπική μου εμπειρία ανέδειξε με τον πιο άμεσο τρόπο τη σκληρότητα της κατοχής και τις συνέπειές της στην καθημερινότητα των Παλαιστινίων.

Η αντιμετώπιση μιας ειρηνικής δραστηριότητας, όπως το λιομάζωμα, ως απειλής για την ασφάλεια του Ισραήλ δημιουργεί σοβαρά ερωτήματα για το κατά πόσο η επίκληση της καταπολέμησης της τρομοκρατίας μπορεί να δικαιολογήσει τέτοιες πρακτικές απέναντι σε άοπλους αγρότες και διεθνείς εθελοντές.

Για τους Παλαιστινίους, η ελιά δεν είναι απλώς ένα γεωργικό προϊόν. Είναι μνήμη, παράδοση, ταυτότητα και συνέχεια. Κάθε ελαιόδεντρο που κόβεται ή εγκαταλείπεται, κάθε οικογένεια που στερείται την πρόσβαση στη γη της και κάθε παιδί που μεγαλώνει με τον φόβο των επιθέσεων αποτελούν πλευρές μιας πραγματικότητας που δεν μπορεί να περιοριστεί σε αριθμούς και οικονομικές απώλειες.

Η σύλληψη και η απέλασή μας ανέδειξαν επίσης ότι οι συνέπειες αυτής της πολιτικής μπορούν να αγγίξουν οποιονδήποτε επιλέγει να σταθεί ειρηνικά στο πλευρό των Παλαιστινίων, ανεξαρτήτως εθνικότητας ή θρησκείας.

Η συμμετοχή μου στο λιομάζωμα ήταν κάτι πολύ περισσότερο από μια εθελοντική αγροτική δραστηριότητα. Ήταν μια πράξη αλληλεγγύης προς ανθρώπους που αγωνίζονται να παραμείνουν στη γη τους, να διατηρήσουν την αξιοπρέπειά τους και να συνεχίσουν τη ζωή τους.

Η υπεράσπιση του δικαιώματος ενός ανθρώπου να καλλιεργεί τη γη του, να ζει με ασφάλεια και να διατηρεί την παράδοσή του δεν μπορεί να θεωρείται απειλή. Είναι πράξη υπεράσπισης της ίδιας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Ένα χρόνο μετά, οι άνθρωποι αυτοί συνεχίζουν να ζουν αυτόν τον εφιάλτη και να στέλνουν σε όλους μας ένα μήνυμα: να μη τους ξεχάσουμε. να μη τους εγκαταλείψουμε στην τύχη τους. Σε λίγες εβδομάδες, η συγκομιδή της ελιάς ξεκινά σε ολόκληρη τη Μεσόγειο. Όχι όμως και στην Παλαιστίνη

χωρίς τη δική μας παρουσία.

Οι παλαιστινιακές οργανώσεις μας καλούν να βρεθούμε στο πλευρό τους. Στα *social media* του *March to Gaza Greece* και [εδώ](#) μπορείτε να βρείτε αιτήσεις συμμετοχής στο φετινό λιομάζωμα. Το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης οφείλει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να ανταποκριθεί σε άλλο ένα κάλεσμα στήριξης των παλαιστινιακών κοινοτήτων της Δυτικής Όχθης!

*όλες οι φωτογραφίες είναι του Γιώργου Τσίρη από την αποστολή αλληλεγγύης του φθινοπώρου του 2025, στα πλαίσια της διεθνούς εκστρατείας Olive Harvest.